

Roskilde til Viby er der 11 km, og fra Roskilde til Lejre 9,5 km. Der er altsaa mellem disse 3 Stationer en temmelig stor aaben Plads, hvor der ingen Stationer er, og dersom der blev anlagt en Holdeplads ved Landsbyen Glim, vilde det tomme Rum blive udfyldt, idet den ligger omtrent midt mellem de tre Stationer. Jeg kan endvidere anføre, at Holdepladsen tænkes lagt ved Landevejen fra Roskilde til Ringsted og derfor vil kunne benyttes og sikkert ogsaa i ret stor Udstrækning vil blive benyttet af Beboerne langt inde ad Ringsted Landevej, som hellere ville køre til Glim ad den gode Vej end til Lejre ad de mindre gode Veje. Jeg kan altsaa heller ikke anerkende Berettigelsen af den anden Del af Motiveringingen, at Afstandene vilde blive for korte.

Som jeg nævnedes før, indsendte Beboerne i Oktober 1908 igen et Andragende til Trafikministeriet. Der blev da i Foraaet af Banens Ingeniører foretaget Opmaalinger paa Stedet, og man er formodentlig da kommen til den Erkendelse, at Kravet paa denne Holdeplads er berettiget. Der kom ganske vist Afslag paa Andragendet igen, men uden Motivering. Det hedder nemlig i Skrivelsen, at man i alt Fald ikke for Tiden kan tage Andragendet til Følge. Maaske man deri tør se et Vidnesbyrd om, at Planen i sig selv allerede nu af Baneautoriteterne anses for fuldt berettiget, og at det nu foreliggende Andragende derfor maaske kan have mere Held med sig end de foregaaende.

Til Slutning vil jeg gerne anføre, at Terrainforholdene ere gode, og at en Holdeplads paa dette Sted formentlig vil kunne lette den gennemgaaende Trafik, idet den vil kunne tjene som Blokpost mellem Roskilde og Lejre. Jeg vil derfor bede den højtærede Trafikminister og det ærede Finansudvalg, som jo snart vil blive nedsat, om at tage dette Andragende under den mest velvillige Overvejelse.

Jeg kunde herefter have Lyst til at sige et Par Ord i Anledning af selve den foreliggende Situation, særlig med Hensyn til den økonomiske Side. Denne Finanslovdebat har i væsentlig Grad drejet sig om den finansielle Misère, hvori vi befinde os. Statsregnskaberne vise stigende Underskud, samtidig med at der stilles større og større og flere og flere Krav til Statskassen, og det kan se ud, som om man er kørt fast og ikke kender nogen Udvej til at skaffe de fornødne Midler til Veje. Det er ikke alene Statskassen, der er i en daarlig økonomisk Stilling, men det samme gæl-

der Befolkningen, der gennemgaaende lever under trykkede økonomiske Kaar. Under saadanne Omstændigheder er det jo almindeligt, at Staten søger at klare sig ved Laan; Kommunerne søge at klare sig ved Laan, og Borgerne selv laane. Derved bliver det danske Samfund som saadant og de enkelte Borgere i høj Grad afhængige af Kapitalmagten, ikke alene i selve Øjeblikket, men langt ind i Fremtiden. Det er efter min Opfattelse en meget uheldig Finanspolitik at leve paa Laan, i hvert Fald mener jeg, at Statslaan kun bør optages i ganske særlige Tilfælde. Man siger nok, at de, der komme efter os, ogsaa faa Gavn af de Foranstaltninger, der tilvebringes ved de Midler, man laaner, men jeg vil dog gerne gøre opmærksom paa, at med den hurtige Udvikling i vor Tid er det ikke givet, at den Slægt, der kommer efter os, og som kommer til at betale de Laan, vi stifte, vil sætte Pris paa de Foranstaltninger, vi gennemføre. Maaske ønske de, at de slet ikke skulde være udførte, derfor mener jeg, det er uretfærdigt at tvinge dem til at betale for dem. De have maaske ikke Brug for dem, og de have jo ikke en Gang haft Lejlighed til at udtale sig om dem. Det er os, der forskaffe Tingene, og de andre, der komme til at deltage i Betalingen for dem. Dertil kommer, at den Slægt, der kommer efter os, ganske sikkert vil møde saa mange og store Krav, at disse fuldt ud ville lægge Beslag paa dens økonomiske Evne.

Vi bør derfor i vor offentlige Husholdning stræbe hen til i videst muligt Omfang at indrette os saaledes, at Indtægterne ere tilstrækkelige til at dække Udgifterne. Der har i denne Sammenhæng ogsaa været Tale om nye Skatter, og det kunde se ud til at være nødvendigt for at komme ud af den økonomisk vanskelige Stilling. Befolkningen holder imidlertid ikke af nye Skattepaalæg, og efter de Skatteprincipper, vi have nu, ville nye Skattepaalæg i al Almindelighed virke som Tryk paa Befolkningens Arbejde og Forbrug, og derved vil dens økonomiske Stilling blive vanskeligere. Jo mere man altsaa paalægger Skat efter de nugældende Skatteprincipper, jo vanskeligere bliver Befolkningens økonomiske Stilling, og jo vanskeligere denne bliver, desto større Nødvendighed bliver der for nye Krav paa Statskassen, og disse nye Krav ville atter medføre nye trykkende Skattepaalæg. Hvis vi derfor fortsætte paa den Maade, vi nu ere inde paa, vil den økonomiske Knude strammes haardere